

a Cyrillus epist. 78.
a d Dinarum.

b Ex Epist. Synodi-
ca huius Concilij
ad Ioan. Constant.

Μετά τῆς ὁμοτιμίας

Φιλοφροσύνης Βιλλο-

σσεύς, τῶ ἐκδοθέντι

τῷ πρὸς δεκατέλειον

καλανδῶν ἐκτε-

λείων χρόνον, πιν-

τικαδικῆς ἡδικο-

πῶτος ἐν Κολωνίᾳ

Αἰνῆς, ἐκδοθέντος

τῆς ἐκ τῆς Ἱεροσολυμι-

τιτικῆς ἐπιστολῆς

ἀρχιεπισκόπου καὶ με-

τακτικῶν ἀρχιε-

πισκόπων καὶ ἐπισκο-

πῶν Πέτρων, ἐν τῷ

συνήκῳ τῶ ἐκδοθέντι

ἐπισκοπῇ, τῶ αὐτῶν

ἐκδοθέντι, συνε-

δεδόντων τῇ αὐ-

τῶν ἀρχιεπισκόπων καὶ

τῶν ἐπισκόπων ἐπι-

συνόδου ἐκ τῆς παλαι-

στῆς τῆς ἐκδοθέντος

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

Sic Ioannes Antiochenus * omnes Episcopos Syriae, quibus hucusque aduersus Cyrillum atque Orthodoxos Ephesi congregatos comministris vsus erat, ad Synodum venire iussit, vt Nestorium, eiusque haeresim condemnarent, & communionem cum Romano Pontifice, Cyrillo Alexandrino, omnique Catholica Ecclesia, à qua schismate rescisi fuerant, redintegrandam decernerent.

Sic denique Ioannes Hierosolymorum Patriarcha Synodum trium Palæstinarum congregauit contra Seuerum, Petrum, ac Zoaram haereticos, vt ex eius epistola^b Synodica constat.

Tandem ius his omnibus commune fuit, saltem à tempore quo ab Imperatoribus libertas Ecclesiae data est, ordoque Hierarchicus per dioeceses perfectè institutus, Patriarchatus sui viciniores Metropolitae & Episcopos vt plurimum ordinare, aut confirmare: licet non omnes eodem modo hoc vsi sint. [Etenim, vt ait Iustinianus, * quidam in prouincijs in quibus morabantur, Metropolitanorum officium gerebāt, alij vero per totam dioecesim non tantum Metropolitanorum, sed etiam aliorum Episcoporum qui sub eis erant, ordinationes faciebant.] Constantinopolitanus, Metropolitae solos Ponti, Asiae & Thraciae, & Episcopos qui in Barbaricis erant, vt loquuntur Patres Concilij^d Chalcedonensis ordinabat. Antiochenus, * sicut Metropolitanos autoritate ordinabat singulari, sic & poterat impedire ne Episcopi sine permisso conscientiaque sua crearentur. Pro Romano, Siricij Epistolam^e facile proferrem, nisi apud peritos incertae esset fidei, qua statuitur vt extra conscientiam Apostolicae sedis, hoc est Primatis, quippe qui huius Vicarius erat, nullus auderet ordinare Episcopum. Sed qui tantisper Epistolas Gregorij magni legerit, haud ignorare potest hūc summum Pontificem non tantum ex propria prouincia, sed etiā ex pluribus alijs innumeros Episcopos ordinasse & confirmasse. Audiamus quid ad Ioannem Subdiaconum de cōsecratione Constantij Mediolanensis Episcopi electi scribat: ^f [Et si nulla eos diuersitas ab electionis vnitatem determinat, si quidem in praedicto filio nostro Constantio omnium voluntates atque consensum perdurare cognoscis, tunc eum à proprijs Episcopis, sicut antiquitatis mos exigit, cum nostrae auctoritatis assensu, solatiente & auxiliante Domino, facias consecrari: quatenus huiusmodi seruata consuetudine, & Apostolica sedes propriū vigorem retineat, & à se cōcessa alijs iura non minuat.] ^h Eundem Gregoriū non minore auctoritatem in Rauennensem Metropolitam exercuisse testatur Ioannis Rauennensis Episcopi epistola ad eum scripta, quae se à praedecessore eius ordinatum & priuilegia accepisse fatetur. Eadem ratione in Aegypti Patriarchatu, ita necessaria erat confirmatio Patriarchae in electionibus Episcoporum, vt Synesiusⁱ ad Theophilum Alexandrinum scribens, hoc vnum requiri dicat electis Episcopis Palebiscæ, Hydracis & Olbij. Et quod de Hierosolymitano idem sentiendum sit, haud dubium esse potest, cum ex philosophorum placitis, qui habet esse, habeat etiam consequentia ad esse, hoc est entis sui generis proprietates. Vnde, vt refert Eua-
grius, Theodosio facto Episcopo Hierosolymitano in locum Iuuenalis, mul-
ti ex Palestina ad eum veniebant, vt Episcopi consecrarentur.

Sub Patriarchis & supra Metropolitanos fuerunt Exarchi, seu Primates, qui, vt ait Balsamon, non vnus tantum prouinciæ Metropolitanus erant, sed

g. Greg. lib. 2. In

dict. 1. epist. 10.

h. Idem epist. 55.

lib. 2. In dict. 1. 1.

i. Synes. epist. 67.

ad Theoph. Alex.

Εὐδὸς οὐδ' ἐπὶ δὲ, τῶ

καταστάσει τοῦ πρι-

τῆς ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς

ἐκδοθέντος τῆς